

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Διὰ τὸ προκηρυχθέν ὑπὸ τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» διαγώνισμα πρὸς δύνθεσιν ἐξαστίχων ἐπὶ τῆς δημοθεύσεως πρὸ τινος ἐν αὐτῇ ὥραις εἰκόνος «Πομφόλυγες» ἐστάλησαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ ἑπτὰ ἐν ὅλῳ ποιημάτια. Δυστυχῶς ὅμως, μεταξὺ αὐτῶν δὲν κατωρθώσαμεν ἢ ἀγρεύσωμεν παρὰ δύο ἢ τρία μόνον, ἅτινα προσήρχοντο νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ διαγώνισμα μὲ κάποιον ὁπωσδήποτε σεβασμὸν πρὸς τὰ γνωστὰ μέχρι τοῦδε καὶ παραδεδομένα ἐν τῇ συνθέσει ἔστω καὶ κοινοτάτων στίχων ἔθιμα, τὰ ὀρθογραφικὰ νόμιμα καὶ τοὺς στοιχειώδεις ἀκόμη κανόνας τοὺς διέποντας συνήθως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τὴν χρῆσιν τοῦ παρὰ Θεοῦ χαρισθέντος αὐτοῖς ὅπως διαφέρωσι τῶν λοιπῶν ὄντων δωρήματος τοῦ λόγου. Μεταξὺ δὲ καὶ τῶν δύο ἢ τριῶν αὐτῶν μόνον ἐν πάλιν ἠδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν ἀληθῶς ἀξίον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχὸν τοῦ σκοποῦ, σχετικῶς πάντοτε ἐννοεῖται. Οὐχ ἥττον ἀπεφασίσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰ λοιπά, καθιστῶντες οὕτω κριτὰς καὶ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, οἱ ὅποιοι πιστεύομεν ὅτι καθόλου δὲν θὰ δυσθυμήσουν διὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν.

Τὸ πρῶτον προσπίπτον εἰς τὰ βλέμματα ἡμῶν εἶνε ἐξαστίχων ἀποστελλόμενον «Τῇ Συντάξει τοῦ Α. Μουσείου! εἰς Ἀθήνας», χρονολογούμενον «Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 4)7)90», ἐν τῇ αὐτῇ δὲ φειδωλίᾳ τόνων καὶ πνευμάτων, ὅπως βλέπετε, διαλαμβάνον τὰ ἑξῆς:

ΕΞΑΣΤΙΧΟΝ

Τὰ πάντα νέμεται γόθρον πρην,
δ' ἀποθήσκουσιν, ἀλλὰ βραδέως,
Μόνον το κάλλος δε κ' ἡ ζῶη,
ὡς ἡ πομφόλυξ, σθῆναι ταχέως.
γρήγορα φεύγει, φθίνει, μαραινεται
θνητοὶ! Απολάνσατε καὶ μὴ περιμένετε.

ΘΕΜ. ΓΕΗΝΩΡ

Πράκτωρ τῆς Ἑταιρίας «Σίγγερ».

Γ. Τ. Παρακαλῶ μὴ μεταβάλλῃτε τὸν τονισμόν.

Θ. Γ.

Τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀξιολύτου κ. Γεήνωρος καὶ πράκτορος σεβόμεθα πιστῶς, ἐρχόμεθα δὲ ἐπὶ τὸ δεύτερον.

Τοῦτο ἀποστέλλεται ἡμῖν ἐκ Πύργου ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Σ. Γεωργακοπούλου, ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς κατὰ πιστὴν τήρησιν καὶ τῶν περὶ μέτρων καὶ ὀρθογραφίας ἰδεῶν τοῦ ποιητοῦ του, ἀπαραλλάκτως ὅπως τῶν περὶ τονισμοῦ τοῦ προηγουμένου.

ΠΟΙΗΜΑΤΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΣΕΛ. 21 ΚΑΛΛΙΤ. ΕΙΚΟΝΑ

Ἰδέτε πόσον ὥραϊα τὸ μικρὸ ἀγγελουδάκι,
κάθηται εἰς τὸ πάλκο, σὺ δροσερὸ ἀεράκι.
Καὶ μ' ἀπλότητα καὶ χάρι τῆς πομφόλυγες φωνῆς
ἀμέριμνον καὶ χαῖρον σὸν αἰθέρα τὰς ὑψώγει.
Ἦ δὲ καλὴ τὸν ἡμῶν, χαίρουσα τὰς ἀνενίξει
ἐν τῇ ταύταις ὁ λεπτὸς ἀήρ, μετ' ὀλίγον ἀφανίσει.

Ἐν Πύργῳ.

Γ. Σ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Τσάτ! Προδοχή! Ἰδοὺ καὶ τὸ τρίτον:

Αὐτὰ τὰ κάλλη τόρα ποῦ κυττάζεις,
καὶ χαίρεσαι ποῦ εἶναι μιὰ χαρά,
ὥραϊα κόρη, ἴσως δὲν λογίζεις,
πῶς εἶναι ὠρισμένα γὰ γόθορα,
καὶ οὐρ αὐτὰ ποῦ βλέπεις καὶ ὅπου σβέννεται,
καὶ οὐρ τῆς φουκαλίδος «Τσάτ» ποῦ γίνονται.

Α. Β.

Τσάτ! τσάτ! τσάτ! Πάνε καὶ ἡ φουκαλίδες τῶν στίχων τοῦ κ. Α. Β. Καὶ παρυσιάζεται πρὸ ἡμῶν ὁ κ. Μιχαὴλ Δ. Μυλωνᾶς ἐκ Πατρῶν, λίαν ὑποκειμενικῶς ἐπιλαμβάνόμενος τοῦ θέματος καὶ εὐχόμενος νὰ γίνῃ ἀπὸ Μυλωνᾶ φούσκ' ἀπὸ σαπουνάδα, ἡ ὁποία νὰ μὴ σπάξῃ ὅμως, ὅπως ὅλαι αἱ ἄλλαι, ἀλλὰ νὰ διαπράττῃ διάφορα πραξικοπήματα, ὡς ἐμφαίνεται κατωτέρω:

ΕΥΧΗ

Κ' ἐγὼ νὰ ἤμουν ἤθελα φούσκ' ἀπὸ σαπουνάδα,
Νὰ κλεισθῶ εἰς τὰ στήθη μου ἀπ' τῇ δικῇ σ' ἀρχάδα
Ν' ἀρχόμουν πλῆστον σὺν τὰ πῶς σὰ κάλλιόν σου,
Νὰν περδενθῶ, νὰ μὴ μπορῶν γόνυ ἀπὸ κοντὰ σου,
Ἔως κ' ἐμὲ ἡ πόθητὴ νὰ πληρωθῇ εὐχή:
Ἐκεῖ ἀπ' ἀν', ἀγάπη μου, ν' ἀφῆσω τὴ ψυχή.

Πάτρι.

ΜΙΧ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

Ὁ κ. Κ. Γιολδάσης ὅμως δὲν εὐχεται τοιαῦτα τινὰ παράδοξα ὄντως καὶ ἀήθη. Εἶνε πολὺ λογικώτερος, σέβεται δὲ καὶ τὰ μέτρα καὶ τοὺς τόνους καὶ τὰ πνεύματα καὶ τὴν ὀρθογραφίαν. Διὰ τοῦ καλλιγραφήμενον ἐξαστίχων του, φιλοσοφεῖ βαθέως ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἀπολοφύρεται τὴν ματαιότητα καὶ τὸ ἐφήμερον τῶν γυναικῶν ὡς ὁ Ἐκκλησιαστής, ἐν ποιηματικῷ ὄντως ἀξίῳ εἰκόνος φερούσης τὴν ἐπιγραφὴν «Πομφόλυγες». Δυστυχῶς ἡ φιλοσοφία τοῦ κ. Γιολδάση εἶνε ὀλίγον πάρα πολὺ macabre καὶ διὰ τοῦτο, μ' ὅλον ὅτι πολὺ τὸ ἐπεθυμοῦμεν, δὲν δυνάμεθα νὰ πονεῖωμεν, μ' ὅλα τὰ ἄλλα προσόντα του, αὐτῷ τὸ γέρας. Ἰδοὺ τὸ ποίημα τοῦ κ. Γιολδάση:

Εἰς κάτοπτρον τὰ κάλλη τῆς τὰ θεῖα θεώρει
Κι' εἰς Παραδείσῳ ἔκτασιν εὐρίσκειτο ἡ κόρη.
Ὅτε μικρὸς ἐρωτιδεὺς πομφόλυγας σκορπιζῶν
ἐπέρχεται τὰ ὄνειρα τῆς κόρης ἀφανίζων.
Πομφόλυξ εἶν' ἡ κάλλονή κι' ὁ βίος μας πομφόλυξ
ἔως οὐ κάλλος καὶ ζῶν τὰ καταγὰρ σκόληξ.

23 Ἰουλίου.

Κ. ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ

Ὁ ἐκ Βόλου κ. Δ. Ι. Σαράτης εἶνε οὐμοριστής. Ἀπὸ εὐθύμου ἀπόψεως θεωρεῖ τὰ πράγματα καὶ χαιρεκᾶκως πῶς ἀποδέλπει πρὸς τὰ τοῦ θνητοῦ αὐτοῦ βίου, καλλόνῃν ἢ ἀσχημίαν, ἀκμήν ἢ παρακμήν, νεότητα ἢ γῆρας, εἰρωνευόμενος τὴν κατοπτριζομένην ὥραϊαν νεάνίδα ὡς ἐπὶ ματαίῳ αὐταρεσκειομένην εἰς τὰ προσόντα τῆς, ἀποδίδων δὲ τοὺς αὐτοὺς σκοπούς καὶ εἰς τὸ ὀπίσθεν αὐτῆς ἀγγελάκι, ὅπερ μετ' ὀλίγον αὐθαιρέτως κάπως μεταβαπτίζει εἰς διαβολάκι.

ΕΞΑΣΤΙΧΟΝ

Δὲν θὰ γυαλίζουσαν ποτὲ, πιστεύω, με χαμίρι
Ἄρ' ἤξερες πῶς πίσω σου ἔνα μικρὸ ἀγγελάκι
Σοὺ κάνει κοροϊδευτικῶς φούσκ' αἰς πολλὰς
[με χάρι
Σὰν νὰ 'θελε νὰ πῇ, θαρρῶ, κι' αὐτὸ τὸ διαβολάκι
Πῶς μὲ μεγάλο φκιάσιμο καὶ κάλλη δ' ἀρράτα
Ἄερα, τάχα, κοπαῖς, γλυκεῖά μου μαυρομάτα!

(Βόλος)

ΔΗΜ. Ι. ΣΑΡΑΤΗΣ

Οὕτως ἐρχόμεθα εἰς τὸ τελευταῖον, σταλὲν ἐκ Κεφαλληνίας ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Α., ὁπερ εἶνε τὸ καλλίτερον, κρίνεται δὲ ὡς δικαιούμενον νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον. Ὁ κ. Ι. Α. ἀπέστειλε καὶ ἄλλο ἀντίγραφον τοῦ ἐξαστίχου του μὲ διαφορετικὸν τὸν τελευταῖον στίχον, ἀλλ' ἡ διόρθωσίς του αὐτὴν ἢ κατόπιν ἐκρίθη λίαν ἀτυχής. Ἀντ' αὐτῆς καλὰ θὰ ἔκαμνεν ἂν ἐδιόρθωνεν ἐκεῖνο τὸ «Μὴ φεῦ!», τὸ ἀνδέστατον καὶ ἀμειβοῦν τὸ ἄλλως καλὸν ἐξαστίχον του, καὶ τὸ ὅποιον τίποτε δὲν τὸν ἡμποδίζεν ἀπλούστατα καὶ εὐκολώτατα νὰ κάμῃ «Ἄχ, μὴ» ἢ ἄλλο τι ἀνάλογον.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΞΑΣΤΙΧΟΝ

Ἐνῶ τὰ μάτια τὰ γλυκὰ σὺ κάτοπτρο καρφώνει
Καὶ γὰρ τὰ τόσα κάλλη τῆς ἡ κόρη καμαρώνει,
Σὲ καλαμάκι ὀπίσωθε ἐρωτ. δίδς φουσαί
Κ' ἐμπρὸς τοῦ χρυσοπράσιναις πομφόλυγας σκορ-
[πάει.

Μὴ φεῦ! σὰν ταῖς πομφόλυγες, ποῦ σβέννεται
[σὸν ἀέρα,
Τῆς εὐμορφίᾳς τῆς τὰ ὄνειρα σβουθῶν κι' αὐτὰ
[μιὰ μέρα;
Κεφαλληνία.

Ι. Α.

Ὁ κ. Ι. Α. παρακαλεῖται νὰ δηλώσῃ ἡμῖν τὸ ὄνομά του ἵνα λαμβάνῃ τὸ «Ἀττικὸν Μοῦσεῖον» δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Πιστεύεται ὅτι ὁ Πάπας προτίθεται νὰ ἐπιτρέψῃ αὐθις τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν Βοργιῶν, τὸ ὅποιον εἶναι ἐκ τῶν πλουσιωτέρων τοῦ Βατικανοῦ, καὶ τὸ ὅποιον ἐκοσμήθη διὰ γραφῶν τοῦ Πιντορίκιο. Εἰς τὰς ἐξ αὐτοῦ αἰθούσας ὁ πάπας Πίος VII κατέθηκε πλείστας εἰκόνας καὶ ἀγάλματα.

— Τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν Harper's new monthly Magazine δημοσιεύει νέον μυθιστόρημα τοῦ Ἀλφόνσου Δωδὲ ἐπιγραφόμενον «Τὰ τελευταῖα συμβάντα τοῦ ἐνδόξου Ταρταρέν». Ἡ μετάφρασις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Τζαίμς. Ἡ πρωτότυπος γαλλικὴ ἐκδοσις τοῦ ἔργου τούτου γενήσεται τὸν προσεχῆ Νοέμβριον.

— Ἐν Ἀγγλίᾳ ἰδρυθήσεται μετ' ὀλίγον μέγα Ὁδεῖον ἢ ἐκπαιδευτήριον μουσικῆς. Ὁ κ. Συμεὼν Φῶξ πρὸς ἰδρυσιν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου ἐδωρήσατο ἐν ἑκατομμύριον λιρῶν, ἐτέθη δὲ ἥδη ὁ θεμέλιος λίθος δι' ἐπισήμου τελετῆς ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας ἐν Κένιγκτων Γκῶρ.

— Τὸ τετράχορδον τὸ καλούμενον «Μισσία» ἐν τῶν περιφημοτέρων ἔργων τοῦ διασῆμου Στραδισαρίου, τὸ ὅποιον ἀνῆκεν εἰς τὸν καλλιτέχνην Ἀλὰρ ἡγοράσθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ οἴκου Χιλλ καὶ υἱοῦ ἐν Λονδίνῳ ἀντὶ δύο χιλιάδων λιρῶν στερελινῶν.

— Ἡ αὐτοκράτειρα Φρεδερίκου ἀσχολεῖται εἰς ἀκριβῆ βιογραφίαν τοῦ συζύγου αὐτῆς. Ἡμερολόγια, ἐπιστολαί, σημειώσεις τῆς αὐτοκρατορίας Αὐγούστας καὶ ἄλλα πολυάριθμα ἐγγράφα ἀποτελοῦσι τὸ ὑλικὸν τῆς βιογραφίας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συνεργασθῶσιν ἐπίσης ὁ νῦν αὐτοκρά-

τωρ τῆς Γερμανίας καὶ οἱ κόμντες Μόλκε καὶ Βλούμενταλ.

— Ἡ βασιλικὴ βιβλιοθήκη τοῦ Βερολίνου ἐκτίσαστο τὸ ἀρχαιότατον ἐκ πάντων τῶν ἐν Γερμανίᾳ ὑπαρχόντων ἐντύπων βιβλίων. Εἶναι τυπωμένον διὰ χαρακτῆρων ἐκ ξύλου κατὰ τὸ 1300.

— Παρὰ τὸ ὄρος Ὀρκα ἐν Βοημίᾳ ἀνεκαλύφθησαν τάφοι, ἐν οἷς εὐρέθησαν σκελετοί, ὅσται καὶ διάφορα ἐργαλεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Πράγας καθηγητὴς Πίκ, ὁ διευθύνων τὰς ἀνασκαφάς, συμπεραίνει ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα ἀνάγονται εἰς 2300 ἔτη π. Χ.

— Ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἐπέτρεψεν εἰς τέσσαρας ἐπιστημονικοὺς ὁμίλους ἐκ γάλλων νὰ μελετήσωσι τὴν Ρωσσίαν ὑπὸ γεωργικὴν καὶ βιομηχανικὴν ἑποψίν. Μετὰ τῶν γάλλων ἐπιστημόνων θὰ συνεργασθῶσι καὶ ἐπιστήμονες ρώσοι.

— Ἐνθυμούνται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται τὸ σατυρικὸν ἐκεῖνο ἄρθρον τῆς Ἐφημερίδος, καθ' ὃ μηχανικός τις Σόλομοσκ θὰ κατεσκεύαζε μηχανήμα, δι' οὗ θὰ μετεφέρετο νέος καὶ ὑγιὴς ἀνὴρ ἐκ τῶν κορυφῶν τῆς Πάρνηθος εἰς Ἀθήνας. Ἡ σατυρικὴ ἐμπνευσις τῆς Ἐφημερίδος ἐπὶ ἄλλοις καὶ εἰς τὸν νοῦν τῶν ὁδοδάρων μηχανικῶν τοῦ Λονδίνου, οἱ ὁποῖοι, προκειμένου νὰ ἰδρῦσωσιν ἐν τῇ ἀγγλικῇ πρωτεύουσῃ πύργον ὑπερέχοντα κατὰ πολὺ τὸν ἐν Παρίσι πύργον Ἀϊφέλ, σκέπτονται νὰ χρησιμοποιήσωσι τὸ τεράστιον αὐτοῦ ὕψος ὅπως μεταφέρωσιν ἐκεῖθεν καὶ διανέμωσι διὰ σωλῶνων εἰς τὰς πνιγνὰς τρώγλας τοῦ ἀκαθάρτου Λονδίνου νέον καὶ καθαρὸν ἀέρα.

— Ἐν Πετρούπολει πρόκειται νὰ ἰδρυθῇ νέον Ἰνστιτούτον πειραματικῆς ἱατρικῆς, ἐν ᾧ θὰ ἐξετάζωνται ἰδίως αἱ ἐπιδημικαὶ νόσοι καὶ τὰ προφυλακτικὰ καὶ θεραπευτικὰ κατ' αὐτῶν μέτρα.

— Τὸ ἐπὶ τὸν ἔτος θὰ συμπέσωσιν αἱ ἐκατονταετηρίδες τεσσάρων μεγάλων συνθετῶν: τοῦ Ἐρῶλ, γεννηθέντος ἐν Παρίσι τοῖς 28 Ἰανουαρίου 1791, τοῦ Κτοέρνυ, γεννηθέντος ἐν Βιέννῃ τὴν 21 Φεβρουαρίου 1791, τοῦ Μεγερδέρ, γεννηθέντος τὴν 5 Σεπτεμβρίου τοῦ 1791 καὶ τοῦ Μότσαρτ ἀποθανόντος ἐν Βιέννῃ τὴν 5 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἡ αὐτοκράτειρα Βικτωρία

Δημοσιεύσαντες ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συνεντεύξεως τῆς Νάρδας τὴν εἰκόνα τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, δὲν νομίζομεν ἄκαιρον νὰ δημοσιεύσωμεν σήμερον πῆλιν καὶ ὡραίαν εἰκόνα καὶ τῆς αὐτοκράτειρας Βικτωρίας, ἵνα οὕτως οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἔχουν πρὸ ὀφθαλμῶν πῆλιν τὸ ἰθὺν σήμερον τὴν κραταίαν αὐτοκρατορίαν ἐστεμμένον ζευγος.

Σκορδοπώλης

Καὶ ὁ πωλητὴς καλὸς καὶ τὸ ἐμπόρευμα τοῦ ἔτι καλλίτερον. Τὸ πρόσωπόν του ἐκφράζει ἀφέλειαν καὶ εὐκρίνειαν καὶ

προσελκεῖ ἀγοραστάς, ἀλλὰ καὶ τὰ σκόρδα του εἶνε καὶ φαίνονται ἀρίστης ποιότητος· θὰ εἶνε βεβαίως ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα φυτεύονται ἀραιά, ἀλλὰ δὲν ἐξηγεῖται διὰ τί εἶνε καὶ τόσον χονδρά. Εἰκὼν φυσικωτάτη, ὥστε ὁ θεατὴς ἀκουσίως κινδυνεύει νὰ ἀνακράξῃ: «Πόσον τὰ σκόρδα, πατριώτη!»

Ὁ Παρθενῶν

Ἐξακολουθοῦντες τὴν σειρὰν τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, δι' ἧς σκοποῦν προεθέμεθα νὰ καταστήσωμεν γνωστὰ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναγνώστας ἡμῶν τὰ σπουδαιότερα καὶ ὠραιότερα τῶν τοπείων ἢ μνημείων αὐτῆς, δημοσιεύομεν ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ λαμπρὰν εἰκόνα τοῦ Παρθενῶνος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ὑπὸ τοῦ κ. Μιλτιάδου Φωτιάδου, γραμματέως τῆς συναδέλφου «Ἐφημερίδος», ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΤΟΥ 1891. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἔσται πρωτοφανὲς καὶ μοναδικὸν διὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ τε τὴν φιλοκαλίαν, τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν εὐθηνίαν του. Ὁ ἀποτελεῖται ἐκ 12 τυπογραφικῶν φύλλων εἰς μέγα σχῆμα, θὰ περιέχῃ δὲ πλείστας καλλιτεχνικωτάτας εἰκόνας ἐκτυπωμένας ἐν Λειψίᾳ, ὅν συγχρόνως καὶ φιλολογικὸν ἀνάγνωσμα κάλλιστον καὶ λεύκωμα καταλλήλοτατον δι' αἰθούσας καὶ γραφεῖα. Θὰ τιμᾶται δρ. 2. Πλεῖστοι τῶν μᾶλλον διακρινομένων λογίων ὑπεσχέθησαν τὴν συνεργασίαν των. Τὸ συνιστῶμεν θερμῶς εἰς πάντας.

ὑπὸ τῆς ἐν Ζακύνθῳ διευθύνσεως τοῦ περιοδικοῦ «Ἀνθῶνος» ἀγγέλλεται ἡ προδεχὴς ἐκδοσις τῆς φιλοσοφικοεπιστημονικῆς μελέτης τοῦ Ἀρθούρου Γράφ Ὁ ΔΙΑΒΟΛΟΣ κατὰ γλαφυρὰν μετάφρασιν τοῦ κ. Α. Ζῶν.

ὑπὸ τοῦ ἐκδότου κ. Γ. Δ. Φέξη ἀγγέλλεται ἡ κατὰ φυλλάδια ἐκδοσις τῆς ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛ. ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ τοῦ Πουκεβίλ κατὰ μετάφρασιν Παναγιώτου Ματαράγκα, μετὰ διακοσίων ἐν ὅλῳ εἰκόνων, τῶν ὁποίων δεῖγματα παρατίθενται ἐν τῇ ἀγγελίᾳ.

ὑπὸ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀντιγόπου Λυκόρτα δικηγόρου Ἀθηνῶν ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις ἐπιστημονικοῦ ἀστρονομικοῦ καὶ φυσικομαθηματικοῦ συγγράμματος ΠΕΡΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ, μέλλοντος ν' ἀνατρέψῃ πάσας τὰς γνωστάς καὶ δεκτάς μέχρι σήμερον δοξασίας περὶ τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων σωμάτων, κινήσεως τῆς ὕλης ἐν γένει, ἑλξέως τῆς γῆς, κλπ. Τὸ βιβλίον τυποῦται ἐν Λειψίᾳ, θὰ τιμᾶται δὲ δραχμῶν 5.

ΕΥΤΡΑΠΕΔΑ

Ὁ δικηγόρος κ. Ω. πασίγνωστος διὰ τὸ ἄξιστον τῶν τρόπων του καὶ διὰ τὰ γλωσσικὰ σφάλματά του ἀγορεύει εἰς τὸ δικα-

στήριον ἐκστομίζων μυρίους ὅσους βαρβαρισμούς καὶ σολοικισμούς.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὅστις καὶ αὐτὸς δὲν εἶνε πολὺ καλλίτερος τοῦ δικηγόρου, ἀγανακτῶν λέγει πρὸς αὐτόν.

— Μά, δι' ὄνομα Θεοῦ! δὲν προσέχετε ὀλίγον εἰς τὰς ἐκφράσεις σας; Ἐγὼ περιμένετε νὰ σας διδάξω;

— Ὅχι, βέβαια, κύριε πρόεδρε, ἀποκρίνεται ὁ δικηγόρος, ὅχι!

✱

Ἡ μικρὰ Μαρίκα σήμερον τὸ πρωτὶ ἐκλείσει τὰ ἔξ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἑβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας της. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν πατέρα της ὅτι τώρα πλέον θὰ εἶνε ἡρωικώτερα καὶ ἡσυχώτερα.

— Ἀλλὰ σήμερον τὸ πρωτὶ νομίζω ὅτι ἐκλαίεις ὅταν σὲ ἐπλυναν.

— Μάλιστα, ἀλλὰ τότε ἦτο ἐπτά ἢ ὦρα καὶ δὲν ἤμουν ἀκόμη σωστὰ 7 ἐτῶν. Τὰς ἐννέα καὶ μισὴ ἐσφάλισα τὰ ἔξ καὶ ἐμῶκα εἰς τὰ ἐπτά.

ΣΥΜΒΟΛΑΗ

Κηλίδες λίπους ἀφαιροῦνται εὐκόλως ἀπὸ ὑφασμάτων μεταξίνων ἢ μαλίνων, χρώματος βαθέος καὶ ἀπὸ ὑφασμάτων βαμβακίνων χωρὶς νὰ πέσῃ ἡ κόλλα των, οὕτω:

Καλύπτομεν τὴν κηλίδα διὰ λεπτῆς κόψεως γύψου ἢ κιμωλίας, ὥσαύτως καὶ τὸ ἀντίθετον μέρος τοῦ ὑφάσματος. Θέτομεν δὲ αὐτὸ μετὰ ξὺν φύλλων τινῶν χάρτου ἀπορροφητικοῦ (στουποχάρτου) καὶ τὸ σιδηρώνομεν πολλάκις διὰ θερμοῦ σιδήρου.

Ἐὰν δὲ ἡ κηλὶς εἶνε ἐπὶ ὀλοσπρικοῦ (σατέν) λευκοῦ ἢ ἄλλου χρώματος ἀνοικτοῦ, ἀφαιρεῖται ἐὰν ῥιψώμεν ἐπ' αὐτῆς τὸ λεγόμενον τάλκον ἢ κοινότερον τουρκιστὶ μαρκάσι καὶ τὸ τρίψωμεν διὰ τοῦ δακτύλου.

Ἐὰν δὲ τὸ λίπος ἦτο ἀναμειγμένον μετὰ ὀξέος καὶ ἐξηλωθῇ τὸ χρῶμα τοῦ ὑφάσματος, ἐπαναφέρομεν τὸ χρῶμα εἰς τὴν πρώτην του ὕψιν, ἐὰν ἐπιστάξωμεν ὀλίγον τι ἄλκαλι πτητικὸν καθαρὸν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Γ. Μ. Κέρκυραν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, ἀπόδειξιν θὰ λάβετε προσεχῶς. Α. Μ. Ὁδησόν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς ἐνεργείας σας, αἵτινες πάντοτε διατηροῦνται αἱ αὐταί. Θὰ πράξωμεν κατὰ τὰς συμβουλὰς σας, ταχυδρομικῶς σὰς ἀπεστάλησαν τὰ ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ Α. Μ. Γ. Ζ. Φιλίππουπολιν. Αἱ ἀποδείξεις ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς, διὰ τὰ περαιτέρω φροντίδατε. Σ. Ν. Μ. Σόφιαν. Φύλλα νέου συνδρομητοῦ ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν. Διδ. Κ. Σ. Πάτρας. Ἀγγελία ἐλήφθη τὰ φύλλα, τῶν 4 συνδρομητῶν ἀπεστάλησαν λίαν θερμῶς σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πρὸς τὸ Α. Μ. ἐνεργείας σας. Δ. Ι. Κων/πολιν. Δὲν ἀρκεῖ ὁ ἀριθμὸς τῶν 10 συνδρομητῶν ἐνεργήσατε πρὸς ἐγγραφὴν νέων. Ν. Κ. Ρολεσσί. Ἐνεγράφητε καὶ σὰς ἀπεστάλησαν τὰ ἐκδοθέντα φύλλα μετὰ τῆς ἀποδείξεως. Δ. Σ. Μιτυλήνην. Τὰ φύλλα ἐστάλησαν πρὸ πολλοῦ, ταχυδρομικῶς σὰς ἐγράψαμεν.